

Dvacátý století - Brontosauri

Ami
Zastydím se v duši své
E Ami
když některý lidi slyším říct:
"Věrnost, cit a přátelství",
E Ami
to mám chuť z nich kůži svlíct.
C G
Vždyť je znám a už spoustu let,
D Dmi A
z těchto slov si žijou jen
C G D Dmi A
a každý den dokážou brát pod heslem "Vem, kde vem".

A A6 A
R: Co dalo nám vlastně do vínku dvacátý století?
E
Pár válek, svobodnou maminku, kouřový prokletí.
Hmi
A stovky těch, co se snažej žít z lidí jako my,
těch, co svět ženou bůh ví kam
E A Ami
do věčný hluboký tmy.

Každej den musím si znovu říct
"Zítřek lepší bude snad".
A večer sám přemejšlet o té spoustě zla a zrad.
Hola, hej, no zrovna vy,
už máte všechno, co jste mohl mít
a duše nic, nic vám neříká,
takže nemáte se o co bít

R: Co dalo nám ...